

Ondrejove LISTY

Mesačník farnosti KOPRIVNICA

ročník II. číslo 4/2014

Tajomstvo obety

Pôstne obdobie nás postupne vovádzajú do tajomstva veľkonočných udalostí. Ani nie tak tým, čo sa počas nich odohralo (o tom budeme počuť až vo Veľkom týždni), ale hlavne tým, čo je ich ovocím a darom pre všetkých ľudí, mimoriadne pre veriacich. Naše slávenie Kristovej smrti nie je len spomienkou na to čo sa stalo, ale hlavne uvedomením si, že to všetko sa stalo kvôli mne. A že tá smrť priniesla život pre každého z nás.

Práve v slávení Zeleného štvrtka sa sprítomňuje aj obeta na kríži, aj zmŕtvychvstanie. Ježišova smrť nám dáva klíč, aby sme pochopili Poslednú večeru. Pri nej Ježiš zmenil krutosť smrti, na akt lásky. Preto evanjelista Ján nazýva Ježišovu smrť oslavou Boha a oslavou Syna. Smrť, ktorá je svojou povahou koniec, zničenie všetkých vzťahov, Ježiš premieňa na nový vzťah s Bohom. Práve toto je spásu, to je víťazstvo lásky nad smrťou. Pri Poslednej večeri tak Ježiš premieňa násilnú smrť, na dobrovoľnú obetu v akte lásky. Bez lásky Poslednej večere by bola smrť prázdna, bez zmyslu; večera bez konkrétneho uskutočnenia

smrti by bola povrchným, bezobsažným gestom. Večera a kríž sú tak jediným a neoddeliteľným pôvodom Eucharistie. Eucharistia pramení z jednoty, večera – kríž. Evanjelista Ján to ukazuje vo svojom veľkom obraze jednoty Ježiša, Cirkev a sviatosti: z Páновho prebodenutého boku vyšla krv a voda – krst a Eucharistia, Cirkev – nové ľudstvo zrodene z novej Evy. Eucharistia je preto prítomnosť Kristovej obety, v akte najvyššej lásky, lásky až do krajinosti, ktorý sa nikdy neskončí, lebo stále rozdáva seba samého pod spôsobom chleba a vína.

Smrť je ukončenie vzťahov a komunikácie. So všetkými a so všetkým, čo nás obklopuje. Ale Kristus nám ukazuje, že nikdy neprestal komunikovať s Bohom: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil!“ Práve v týchto slovách je už prítomné vzkriesenie. Lebo neprestal komunikovať s Otcom. Aj my potrebujeme komunikovať s Bohom cez Krista. Boh nás miluje a miluje nás natol'ko, že sa jeho láska stala Telom, a to Telo sa nám dáva, aby sme aj my žili v Bohu, keď raz prestaneme komunikovať s týmto svetom.

Milan Supek, farár

Naša farnosť spustila webovú stránku.
Nájdeme sa na www.koprivnica.fara.sk

Tretia bolest – hľadanie Ježiša v chráme

Evanjelista Lukáš, v záverečnej, ale dôležitej udalosti tzv. evanjelii Ježišovho detstva, opisuje pút' Svätej rodiny do Jeruzalemkého chrámu. Ježiš, Jozef a Mária tam išli sláviť veľkonočné sviatky, ktoré izraeliti nazývali pascha. Ako ich slávili? Nie šibačkou a oblievačkou, ale modlitbou, čítaním Biblie, piesňami. Takto vyjadrovali vďaku Bohu za vyslobodenie z egyptského otroctva.

Pri návrate z Jeruzalema sa Ježiš rodičom „stratil.“ Po troch dňoch hľadania, ho našli v chráme. Tam dvanásťročný chlapec kládol otázky učiteľom Zákoна a všetci, čo ho počuli, žasli nad jeho rozumnosťou a odpoveďami. Keď ho rodičia zazreli, stípli od údivu a matka mu povedala: „*Syn môj, čo si nám to urobil? Pozri, tvoj otec i ja sme ťa s bolestou hľadali!*“ On im odpovedal:

„Prečo ste ma hľadali? Nevedeli ste, že mám byť tam, kde ide o môjho Otca?“ Ale oni nepochopili slovo, ktoré im hovoril (Lk 2, 41-50).

Israeliti pokladali dvanásť rok života detí za vek, keď sa izraelský chlapec začleňoval medzi mužov vyvoleného národa a s nimi sa zúčastňoval na verejných náboženských úkonoch. Ježiš ako chlapec navštívil Jeruzalem práve podľa tohto zvyku. Tu nečakaným spôsobom naznačil rodičom, že dospevia aj pre životné poslanie, ktoré mu určil jeho nebeský Otec. A to, čo sa na začiatku javí ako neposlušnosť Pána Ježiša voči rodičom, je v skutočnosti prejavom jeho synovskej poslušnosti voči svojmu nebeskému Otcovi. Ježiš celým svojím životom dokazoval, že poslušnosť je rozhodujúca. Práve ňou, nám získal spásu.

Aký je náš postoj k poslušnosti? V súčasnom svete, v ktorom sa kladie dôraz na úspech, výkon, kariéru, je poslušnosť nepopulárnu čnosťou. Ale k tejto čnosti sa zaväzujeme pri krste. Krstom zanechávame svet Adamovej neposlušnosti a vstupujeme do nového sveta Ježišovej poslušnosti. Dôležitým miestom, kde sa rozhoduje o profile poslušnosti voči Bohu i ľuďom, je rodina.

Blahoslavený Ján Pavol II. nám pripomína: „Len poslušnosť Bohu je naplnením ľudskej slobody. Máte veľkú šancu dosiahnuť slobodu a plnosť života, a to nemožno sebeckým hľadaním vlastných výhod, ale len otvorením sa láske. Povolenie k láske je vaším základným povolením. Ježiš vás volá k tejto ceste. Odpovedzte mu áno.“

Eva Boglarská

Veľkonočné sviatky

Kvetná nedeľa

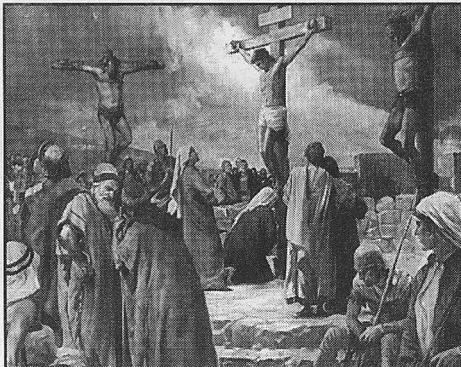
Veľký týždeň sa začína Kvetnou nedeľou. Pripomína nám triumfálny vstup Ježiša Krista do Jeruzalema. V tento deň sa svätia palmové alebo olivové ratolesťi, u nás najčastejšie bahniatka. Tie sa potom spália na popolec, ktorý bude použitý pri obradoch Popolcovej stredy budúceho roku. Obrady Kvetnej nedele sa skladajú z dvoch časťí: zo spomienky na Páнов vstup do Jeruzalema a zo svätej omše, zasvätenej pamiatke Kristovho utrpenia, v ktorej sa prednášajú pašie – časť evanjelia.

Zelený štvrtok

Podstatou Zeleného štvrtka je spomienka na ustanovenie sviatosti olтарnej i sviatosti kňazstva. Na Zelený štvrtok predpoludním, biskupi na pamiatku ustanovenia sviatosti kňazstva, slúžia sväte omše so všetkými kňazmi svojich diecéz a tátu sv. omša sa nazýva Missa chrismatis. Pri týchto omšiach posväčujú aj tri druhé oleja: krizmu, olej katechumenov a olej chorých. Vo štvrtok večer slávili Ježiš Poslednú večeru so svojimi učeníkmi. V tento večer premenil chlieb a víno na svoje telo a krv. Súčasne takto odovzdal apoštolom kňazskú moc so slovami „Toto robte na moju pamiatku.“

Veľký piatok

Na Veľký piatok si kresťania pripomínajú deň utrpenia, ukrižovania a smrti Ježiša Krista. V rímskokatolíckych chrámoch sa ako jediný deň v roku neslúži svätá omša a oltáre sú bez chrámového rúcha. Namiesto omše sa koná liturgia umučenia Pána, ktorá pozostáva z bohoslužby slova, modlitieb ve-

riacich, z poklony svätému krízu a sv. prijímania. V tento deň sa čítajú alebo spievajú pašie. O tretej hodine populudní, v hodine jeho umierania na kríži, sa už tradične konajú v kostoloch, v uliciach a na kalváriách, krížové cesty. Veľký piatok je jedným z dní prísneho pôstu a pokánia.

Biela sobota

Je oslavou Kristovho zmŕtvychvstania, ktorá začína tzv. Veľkonočnou vigíliou – bdením. Obrady sa konajú po západe slnka. Obsahovo bohatá liturgia Veľkonočnej vigílie sa začína liturgiou svetla. Požehnaný oheň symbolizuje Božie svetlo, veľkonočná svieca – paškál, predstavuje zmŕtvychvstalého Krista. Veľkonočným chválospevom vrcholí liturgia svetla. Nasleduje liturgia slova s čítaniami zo Starého a Nového zákona, homília a žalmu. Po nej je liturgia krstu: litanie k svätým, požehnanie krstnej vody a obnova krstných sľubov. Ďalšia časť je obrad vzkriesenia a liturgia Eucharistie, kde po 40-dňovej prestávke zaznie víťazný spev Aleluja. Na záver eucharistickej obety je procesia na oslavu Zmŕtvychvstalého.

Agnese Billá, Anna Polčová

Rok Sedembolestnej Panny Márie

V súlade s dekréтом Apoštolskej Penitenciárie pre Košickú arcidiecézu, počas Roka Sedembolestnej Panny Márie možno získať odpustky v týchto kostoloch, pri ich pútnickej návšteve a v nasledujúce sviatočné dni Panny Márie:

- **Katedrála:** Košice
- **Konkatedrála:** Prešov
- **Bazilika:** Vranov nad Topľou
- **Diecézna svätyňa:** Gaboltov, Obišovce, Stropkov, Veľký Šariš
- **Kalvária:** Košice, Prešov, Bardejov, Humenné
- **Pútnické miesto:** Malá Vieska, Svätá Mária

- 11. 2. 2014 - Lurdská Panna Mária
- 13. 5. 2014 - Fatimská Panna Mária
- 28. 6. 2014 - Nepoškvrnené Srdce Panny Mária
- 2. 7. 2014 - Návšteva Panny Mária
- 16. 7. 2014 - Karmelská Panna Mária
- 15. 8. 2014 - Nanebovzatie Panny Mária
- 22. 8. 2014 - Panna Mária Kráľovná
- 8. 9. 2014 - Narodenie Panny Mária
- 12. 9. 2014 - Mena Panny Mária
- 7. 10. 2014 - Ružencová Panna Mária
- 21. 11. 2014 - Obetovanie Panny Mária
- 8. 12. 2014 - Nepoškvrnené počatie Panny Mária

Mária Fečová

Kalendár svätych

Sväty Ján Krstiteľ de la Salle

Pôvod mena: z hebr. Jochánán – Boh je milostivý, Bohom daný, darovaný

Narodil sa v kniežacej rodine ako najstarší z jedenástich detí 30. apríla 1651. Študoval na parížskej univerzite, bol doktorom teológie a vo veku 27 rokov prijal kňazskú vysviacku. Ako farár sa venoval opusteným deťom, ktoré zhromažďoval na fare. Neskôr dal týmto deťom do užívania svoj rodinný palác. Z jeho obetavých pomocníkov sa vynorila rehoľná kongregácia s názvom **školskí bratia**. Ján vytvoril mnohé typy škôl, v ktorých prebiehalo vyučovanie v rodnom jazyku a bolo bezplatné. Školskí bratia majú dnes svoje školy v 90-tich krajinách. Sv. Ján Krstiteľ de la Salle zomrel 7. apríla 1719. Beatifikovaný bol v r. 1888, kanonizovaný v r. 1900. Pápež Pius XII. ho vyhlásil za patróna učiteľov a vychovávate-

ľov. Je zobrazený v habite svojej kongregácie, uprostred detí.

Eva Kočišová

